

noget Menneske flage over, at Portoen var for høi. Nei, tværtimod, jeg tror, at Alle have været enige om, at det er en overmaade billig og rimelig Porto, som ikke i nogen Maade stiller sig i Veien hverken for den aandelige eller materielle Udvikling. Og sammenligner jeg den med Tagerne i Udlandet, ja, mine Herrer, saa ville De se, at der kun er et eneste Land i Europa, som har en lavere Takt end vi, og det er England, hvorimod man, selv om man vedtog mit Forslag om 10 Dre, ikke vilde komme i nogen væsentlig Grad til at sjerne sig fra Portofatterne i Tyskland, i hele det tydske Rige, i Ungarn, Østerrig og Belgien; i Frankrig er den meget dyrere, og i Sverrig og Norge er den ligeledes dyrere, end den vilde være selv med de 10 Dre. Hvilken tænkelig Grund er der da til saa at sige at voldtage Postvæsenet ved ikke blot at skaffe en Underbalance tilstede af omtrent halvtredie Hundrede Tusind Rd., som man uden videre smider over paa Statskassen, men endog saa ved at berøve sig selv Midlerne til at kunne fremme den Udvikling af Postvæsenet, som er begyndt og godt begyndt, og som har langt større Betydning for vort Land og de Korresponderende end Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal betales 8 $\frac{1}{2}$ eller 10 Dre. Det er et aldeles forsvindende Spørgsmaal, som man meget godt kan indrette sig efter i praktisk Henseende, og det er dette, som er foreslaaet i mit Forslag. Men det er intet forsvindende Hensyn over for Befolkningen, om den har nogenlunde let ved at blive af med sine Breve, og om den har Sikkerhed for, at de ville blive befordrede paa en paalidelig og hurtig Maade; men dette standses ved at ville vedtage et Forslag som det, det ærede Udvalgs Flertal har foreslaaet. Ærede Herrer synes maaste, at det slet ikke er nødvendigt at sørge for Fremtiden, og at de Udgifter, som Fremtiden fører med sig, kunne vi sagtens bære, og som sagt, dersom der kan blive en Stigning af halvanden Million Breve om Aaret, vilde dette give et Bidrag, som dog ikke af Flertallet beregnes større end til 37,000 Rd., en Sum, som er aldeles forsvindende over for de Udgifter, der er Tale om. Jeg vil forresten her i Forbigaaende gjøre den Bemærkning, at en ikke saa liden Del af den stærke Stigning, der i de sidste 5 Aar har været tilstede, som dog ikke andrager Mere end Halvdelen af, hvad Udvalget paaregner, meget væsentlig turde hidrøre fra Landpostvæsenets Udvikling. Men, mine Herrer, der er den meget mærkværdige Omstændighed derved, eller en Omstændighed, som jeg antager, at det er vel værd at lægge Mærke til, nemlig, at disse Breve koste Postvæsenet Penge; thi Landpostvæsenet er ikke paa nogen Maade i Stand til nu at bære de Udgifter, det foranlediger. Og dernæst er det aldeles aabenbart, at dersom en saadan Stigning virkelig fandt Sted, vilde man ikke kunne undgaa at bevillige større Udgifter baade til Personale og Kontorhold osv., saa det ikke

en Gang paa nogen Maade vil kunne blive 37,000 Rd., som dog er det Høieste, hvortil Udvalget beregner denne enorme Stigning, som den ikke kan indstaa for, og som jeg i alt Fald har en meget vel begrundet Tvivl om. Hvad er det da for Udgifter, der staa for i den nærmeste Tid? Ja, mine Herrer, jeg veed, at der er en af dem, som de ikke holde af, nemlig til Kjøbenhavns Postgaard; men denne Udgift blive De imidlertid alligevel nødt til at tage en Gang med det Første; thi Forholdet er der aldeles uforvarsligt. Det kan ikke forsvares, hverken over for Publikum eller over for Staten, eller over for de Personer, der skulle arbejde der; der maa gjøres Noget derved. Men dernæst vil der meget snart melde sig en anden Udgift, og det er en af de Udgifter, som Administrationen maaste ikke burde have stuet til Side, nemlig Fordringen om to nye Postdampskibe. Der klages bestandig over, at de nuværende Postskibe ikke ere fyldestgjørende, og de ere ganske sikkert gamle, navnlig det første af dem; denne Fordring maa De altsaa være beredte paa. Der vil maaste allerede næste Aar komme til at foreligge Forslag om eet Skib, og næste Aar igjen om eet Skib, og disse Udgifter ville tilfammen andrage den lille kjønne Sum af 500,000 Rd. Fremdeles vil man ligesaa lidt kunne undgaa at forhøje Postembedsmændenes og Postfunktionærenes Lønninger som alle andre Embeds- og Bestillingsmænds, og dette vil efter de Beregninger, jeg har set, beløbe sig til circa 30,000 Rd. Og, mine Herrer, det er ikke 30,000 Rd. een Gang for alle, men 30,000 Rd. hvert Aar. Fremdeles vil der, i Særdeleshed, dersom den enorme Stigning skulde finde Sted, være Tale om at forhøje Kontorholdsudgifterne og om Udgifter til Postrevisiter, kort sagt, alle den Slags Ting, og det vilde ligeledes andrage en 30,000 Rd. Endelig vil det være nødvendigt da ogsaa at skaffe flere Midler til at ombære disse mange Breve; thi det er aabenbart ikke Meningen, at de skulle blive liggende paa Posthuset; de skulle omkring, og dette vil andrage en Udgift af omtrent 10,000 Rd. Se, dette, mine Herrer! er Fordringer, som en forstantig og rolig Udvikling af Postvæsenet med Nødvendighed kræver. Dersom De følge Flertallets Forslag, staa De med tomme Hænder overfor alle disse Fordringer, med mindre De driste dem til at henvise dem til Afholdelse af Statskassen. — Jeg har endnu kun een Bemærkning at gjøre, og den er navnlig rettet imod dem, der mene, at det i og for sig er et urimeligt Forhold, at der ved dette Lovforslag skulde fremkomme — jeg værger mig mod at erkjende, at det er tilsigtet — et Overskud; thi, som sagt, der kan ikke være fjerneste Tvivl om, at 10 Dre ikke nu repræsenterer den samme Værdi som 4 p. i 1851. Jeg nævner dette, fordi jeg derved vil henlede de Herrers Opmærksomhed paa en anden Art af Udgifter, som Postvæsenet aldeles ikke kan spare; det er Udgifter til Befordring af